
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ DEĞERLENDİRMELERİ

Editör: Doç.Dr. Nurkan YILMAZ

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Değerlendirmeleri

Editör

Doç.Dr. Nurkan YILMAZ

yaz
yayınları

2025

**Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi
Değerlendirmeleri**

Editör:... Doç.Dr. Nurkan YILMAZ

© YAZ Yayınları

Bu kitabın her türlü yayın hakkı Yaz Yayınları'na aittir, tüm hakları saklıdır. Kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı Kanun'un hükümlerine göre, kitabı yayınlayan firmanın önceden izni alınmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemiyle çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

E_ISBN 978-625-8508-47-5

Ekim 2025 – Afyonkarahisar

Dizgi/Mizanpaj: YAZ Yayınları

Kapak Tasarım: YAZ Yayınları

YAZ Yayınları. Yayıncı Sertifika No: 73086

M.İhtisas OSB Mah. 4A Cad. No:3/3
İscehisar/AFYONKARAHİSAR

www.yazyayinlari.com

yazyayinlari@gmail.com

info@yazyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

**İlkokul Beden Eğitimi ve Oyun Dersinde Program
Dönüşümü: 2018’den 2025’e Karşılaştırmalı Bir
İnceleme.....1**

Rahmi YILDIZ

**Physical Education Teaching From The Perspective of
Educational Sciences26**

Yeliz DOĞRU

"Bu kitapta yer alan bölümlerde kullanılan kaynakların, görüşlerin, bulguların, sonuçların, tablo, şekil, resim ve her türlü içeriğin sorumluluğu yazar veya yazarlarına ait olup ulusal ve uluslararası telif haklarına konu olabilecek mali ve hukuki sorumluluk da yazarlara aittir."

İLKOKUL BEDEN EĞİTİMİ VE OYUN DERSİNDE PROGRAM DÖNÜŞÜMÜ: 2018'DEN 2025'E KARŞILAŞTIRMALI BİR İNCELEME

Rahmi YILDIZ¹

1. GİRİŞ

Beden eğitimi ve oyun dersi, ilkokul kademesinde öğrencilerin yalnızca fiziksel gelişimlerini değil, aynı zamanda sosyal, duygusal ve kültürel gelişimlerini destekleyen temel derslerden biridir. Bu ders aracılığıyla çocuklar hareket becerileri kazanırken aynı zamanda işbirliği, sorumluluk, değerler eğitimi, iletişim ve kültürel kimlik bilinci gibi yaşam boyu gerekli olacak becerileri de edinmektedir (Çelik ve Bulgu, 2010; Kirk, 2010; Yıldız ve Akyüz, 2019; 2021; Temel ve Kangalgil, 2021; Yıldız ve Kangalgil, 2021; Aydın, Temel ve Kangalgil, 2022). Bu yönüyle beden eğitimi ve oyun dersleri, eğitim sistemi öğrencilerin bütüncül gelişimini hedefleyen önemli bileşenlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Türkiye’de Millî Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan öğretim programları, farklı dönemlerde toplumun ihtiyaçlarına ve pedagojik anlayışlara göre yenilenmektedir. 2018 yılında yayımlanan Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı, daha çok geleneksel bir bakış açısıyla hazırlanmış motor becerilerin geliştirilmesi, fiziksel uygunluğun desteklenmesi ve geleneksel çocuk oyunları aracılığıyla kültürel aktarımın sağlanması ön plana çıkarılmıştır (MEB, 2018; Küçükbiş, Özkurt, Sirkeci ve Öztürk, 2022; Yıldız ve Koçak, 2022; Çalı ve

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor, rahmiyildiz@cumhuriyet.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9789-7157.

Yıldız, 2024; Yazıcıoğlu Çalışkan ve Yıldız, 2024; Yıldız, Çalı ve Temel, 2025). Bu yönüyle program, değerler eğitimi ve kültürel mirasın korunmasına güçlü bir vurgu yapmıştır. Ancak kazanımların ölçülebilirlik açısından sınırlı olması ve çağdaş eğitim yaklaşımlarına yer vermemesi kısa sürede yeni bir program ihtiyacını doğurmuştur. 2025 yılında yayımlanan yeni öğretim programı ise çağdaş pedagojik yaklaşımları önceleyen bir anlayışla hazırlanmıştır. Özellikle Z kuşağı öğrencilerinin ilgi ve ihtiyaçlarına cevap verebilmek amacıyla programda oyunlaştırma, dijital entegrasyon, akran öğrenmesi ve süreç odaklı değerlendirme gibi unsurlar ön plana çıkarılmıştır (MEB, 2025). Bu yeni yaklaşım psikomotor becerilerin geliştirilmesiyle birlikte aynı zamanda bilişsel ve duyuşsal alanların da öğrenme sürecine dâhil edilmesine olanak tanımaktadır. Böylelikle beden eğitimi ve oyun dersinin kapsamı genişlemiş olup öğrencilerin 21. yüzyıl becerileri ile donatılmasına yönelik bir vizyon ortaya konmuştur (OECD, 2019). Bu bölümde söz konusu iki program ayrıntılı biçimde karşılaştırılmış olup pedagojik dönüşümün yönü ortaya konacak güçlü ve zayıf yönler belirlenecek ve geleceğe yönelik öneriler sunulmuştur. Çalışmanın amacı, hem öğretmenlere hem de program geliştiricilere yol gösterici bir çerçeve sunmak aynı zamanda beden eğitimi ve oyun dersinin eğitim sistemindeki konumunu güçlendirecek bilimsel katkılar sağlamaktır.

2. PROGRAMLARIN GENEL YAKLAŞIMI VE TEMEL HEDEFLER

2.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, ilkökul düzeyinde öğrencilerin fiziksel uygunluk, temel hareket becerileri ve sosyal gelişimlerini desteklemeyi amaçlayan bir yapı

üzerine kurgulanmıştır. Programın genel yaklaşımı öğrencilerin düzenli fiziksel etkinliklere katılımını sağlayarak onların sağlıklı yaşam alışkanlıkları kazanmalarına ve beden eğitimi yoluyla değerler eğitime katkıda bulunmalarına dayanmaktadır (MEB, 2018). Özellikle geleneksel çocuk oyunlarının ders içerisine entegre edilmesi programın kültürel aktarım boyutunu güçlendirmiştir (MEB, 2018; Küçükbiş, Özkurt, Sirkeci ve Öztürk, 2022; Yıldız ve Koçak, 2022; Çalı ve Yıldız, 2024; Yazıcıoğlu Çalışkan ve Yıldız, 2024; Yıldız, Çalı ve Temel, 2025).). Dayanışma, yardımlaşma, saygı, kurallara uyum, değerler eğitimi ve işbirliği gibi değerler, oyun yoluyla öğrencilere kazandırılmaya çalışılmıştır. Böylece program bedensel gelişimle birlikte ahlaki ve toplumsal gelişim açısından da bir öğrenme alanı oluşturmuştur. Bununla birlikte 2018 programının hedefleri çağın dijitalleşme, oyunlaştırma ve teknoloji entegrasyonu gibi pedagojik yönelimlerine sınırlı ölçüde cevap verebilmiştir. Bu durum, kısa sürede yeni bir güncellenmenin gerekliliğini ortaya çıkarmıştır.

2.2. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2025 programı, öğrencilerin çağdaş öğrenme ihtiyaçlarını karşılamak üzere daha geniş bir vizyonla hazırlanmıştır. Öğretim programın genel yaklaşımı, Z kuşağının ilgi alanlarına uygun öğrenci merkezli, oyunlaştırma ve dijital entegrasyon temelli bir yapıyı benimsemektedir (MEB, 2025). Öğretim programın hedefleri şu şekilde özetlenebilir: Oyun okuryazarlığı: Öğrencilerin farklı oyun türlerini tanıması, kurallarını anlaması, oyun kültürünü içselleştirmesidir. Duygusal düzenleme: Oyun sırasında duygularını tanıma, kontrol etme ve uygun şekilde ifade edebilme becerisinin kazandırılmasıdır. Güvenli oyun ortamı: Fiziksel ve psikolojik açıdan güvenli, kapsayıcı ve risklerden arındırılmış ders atmosferinin sağlanmasıdır. Teknoloji entegrasyonu: Dijital araçlar, oyunlaştırma unsurları (puan, rozet,

seviye), çevrim içi uygulamalarla öğrenmenin desteklenmesidir. Çok boyutlu gelişim: Fiziksel uygunluğun yanı sıra bilişsel ve duyuşsal becerilerin de bütüncül şekilde geliştirilmesi 2025 öğretim programı, önceki döneme kıyasla daha ölçülebilir ve daha geniş bir kazanım yelpazesi sunmakta; öğrencilerin hem kültürel hem de teknolojik yönelimlere uyum sağlamasını hedeflemektedir.

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı: Fiziksel uygunluk, değerler eğitimi, kültürel aktarım → Güçlü.

2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı: Oyunlaştırma, dijitalleşme, öğrenci merkezlilik → Güçlü.

Zayıf Nokta: Her iki programda da öğretmen rehberliği sınırlı kalmıştır. Bu çerçevede, pedagojik açıdan en uygun model 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının değerler ve kültürel aktarım gücü ile 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının çağdaş ve teknolojik uyumlu yapısının bütünleştirilmesidir.

3. KAZANIM YAPISI VE İÇERİK SADELİKLERİ

3.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, kazanım yapısında temel motor beceriler, fiziksel uygunluk ve değerler eğitimi odaklı bir çerçeve sunmuştur. Kazanımlar; dayanıklılık, kuvvet, koordinasyon, esneklik gibi psikomotor gelişim alanlarının yanı sıra paylaşma, yardımlaşma, kurallara uyma ve sorumluluk gibi sosyal-duygusal becerilerin kazandırılmasını hedeflemiştir (MEB, 2018). Bunun yanı sıra 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programındaki kazanımların önemli bir kısmı genel ifadelerle yazılmış olup ölçülebilirlik açısından bazı sınırlılıklar taşımaktadır. Örneğin

“öğrencilerin oyunlarda eğlenmesi” gibi kazanımlar somut bir değerlendirme ölçütü sunmamakta olup öğretmenler arasında farklı yorumlara yol açabilmektedir (Temel ve Kangalgil, 2018; Aydın, Temel ve Kangalgil, 2022). Bu durum uygulamada standartlaşmayı zorlaştırmış ve öğretmenlerin kendi pedagojik yaklaşımlarına göre esneklik kullanmasına neden olmuştur.

3.2. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, kazanım yapısında önemli bir dönüşüm ortaya koymuştur. Öğretim program daha sade, açık ve ölçülebilir öğrenme çıktıları benimsemiş olup her sınıf düzeyinde “temalar” oluşturulmuş ve her sınıf düzeyinde öğrenme çıktı (eski programda kazanım) sayısını artırarak kapsamı genişletmiştir (MEB, 2025). Temalar altındaki öğrenme çıktıları öğrencilerin fiziksel uygunluklarıyla birlikte bilişsel ve duyuşsal gelişimini de kapsayacak biçimde yeniden düzenlenmiştir. Örneğin, oyun okuryazarlığı kapsamında “Seçilen oyun türüne göre çeşitli roller verilir ve liderlik, ebelik, hakemlik, oyunculuk gibi rolleri tanımlamaları sağlanır.” öğrenme çıktısı öğrencilerin hem bilgi hem de uygulama düzeyindeki becerilerini değerlendirmeyi kolaylaştırmaktadır. Ayrıca ölçme-değerlendirmeye uygun rubriklerin kullanılmasına imkân tanıyacak şekilde öğrenme çıktıları davranışsal ve gözlenebilir ifadelerle yapılandırılmıştır.

Tablo1. 2018 ve 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programındaki kazanım ve öğrenme çıktılarının karşılaştırılması

Sınıf	2018 Öğretim Programı	2025 Öğretim Programı
1. Sınıf	10	14
2. Sınıf	10	15
3.Sınıf	12	17
4.Sınıf	11	16
Toplam	43	62

Tablo 1 incelendiğinde, 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının önceki programa kıyasla daha geniş ve çeşitli bir öğrenme alanı sunduğu görülmektedir. Bununla birlikte, 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programındaki kazanım sayıları ile karşılaştırıldığında, 2025 öğretim programında öğrenme çıktılarındaki sayısal bir artış olduğu tablo 1’de dikkat çekmektedir. Bu artış öğretim sürecinin niteliğini artırma potansiyeli taşısa da uygulamada öğretmenler açısından ek zaman ve planlama gereksinimi doğurabileceğinden, dersin yürütülmesinde pedagojik bir yük oluşturma riskini de beraberinde getirmektedir. 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı sadelik ve uygulanabilirlik açısından güçlü, ölçülebilirlik sınırlı olduğu görülmektedir. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ölçülebilirlik ve kapsam açısından güçlü ancak uygulamada yoğun bir program olduğu görülmektedir. Sonuç olarak kazanım yapısında 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının sadeliği ile 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının öğrenme çıktılarındaki kapsamlılığı arasında bir denge kurulması gerektiği düşünülmektedir.

4. ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ VE UYGULAMA ÖRNEKLERİ

4.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı’nda öğretim süreci daha çok öğretmen merkezli yöntemlere dayandırılmıştır. Bu bağlamda en çok kullanılan yöntemler şunlardır: Doğrudan öğretim: Öğretmenin hareketi gösterdiği, öğrencilerin tekrar ettiği klasik yaklaşımdır. Gösterip-yaptırma: Öğretmenin modeli sergilemesi, öğrencilerin aynı hareketi uygulamasıdır. Tekrar yöntemi: Belirli bir becerinin defalarca

tekrarı yoluyla pekiştirilmesidir (Tan ve Güler, 2018; Aydın, Temel ve Kangalgil, 2022). Bu yöntemler, özellikle motor becerilerin öğretilmesinde etkili olmuş koşu, jimnastik, temel hareketler, grup oyunları gibi etkinliklerde sıklıkla kullanılmıştır. Ancak bireysel farklılıkların göz ardı edilmesi öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımının sınırlı kalması ve yaratıcılığın desteklenmemesi gibi pedagojik sınırlılıklar da ortaya çıkmıştır (Altuntaş, 2019).

4.2. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, çağdaş öğretim kuramlarını dikkate alarak öğrenci merkezli, aktif katılımı ve motivasyonu artırıcı yöntemlere ağırlık vermiştir. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının da öne çıkan yöntem ve teknikler: Oyunlaştırma (Gamification): Puan, rozet, seviyelendirme, ödüllendirme gibi unsurlar kullanılarak öğrencilerin derse aktif katılımının sağlanmasıdır. Akran öğrenmesi: Öğrencilerin birbirinden öğrenmesini teşvik eden, sosyal ve iletişim becerilerini geliştiren yöntemdir. İşbirlikli öğrenme: Grup çalışmalarında problem çözme, görev paylaşımı ve ortak hedeflere ulaşmayı öne çıkaran yöntemdir. İstasyon tekniği: Farklı etkinliklerin paralel alanlarda düzenlenmesiyle öğrencilerin dönüşümlü olarak çeşitli becerileri deneyimlemesini sağlar. Proje tabanlı öğrenme: Öğrencilerin belirli bir oyun, etkinlik veya kültürel öge üzerine araştırma yapması, plan geliştirmesi ve sunum hazırlaması gibi becerileri ön plana çıkaran yöntemdir. Rol oynama ve drama: Oyun senaryoları ve dramatizasyon aracılığıyla öğrencilerin hem fiziksel hem de sosyal-duygusal gelişimlerini destekleyen yöntemdir. Dijital öğrenme uygulamaları: Simülasyonlar, mobil uygulamalar ve çevrim içi oyun platformlarıyla desteklenmiş etkinliklerdir (MEB, 2025). Uygulama örneklerinde ise dijital oyun kültürünün

entegrasyonu, kültürel oyun çeşitliliği ve çağdaş spor branşlarının uyarlamaları dikkat çekmektedir.

Tablo 2. 2018 ve Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programlarının yöntem, teknik ve uygulama örnekleri açısından karşılaştırılması

Boyut	2018 Öğretim Programı	2025 Öğretim Programı
Yöntem	Doğrudan öğretim, tekrar, gösterip-yaptırma	Oyunlaştırma, akran öğrenmesi, işbirlikli öğrenme, proje tabanlı, istasyon, rol oynama
Teknik	Tekrar ve alıştırma teknikleri	Drama, istasyon tekniği, dijital oyun teknikleri, senaryo tabanlı etkinlikler
Uygulama Örnekleri	Koşu, jimnastik, temel hareketler, grup oyunları	Dijital oyunlar, kültürel oyunlar, simülasyonlar, proje sunumları
Odak	Öğretmen merkezli, motor beceri odaklı	Öğrenci merkezli, çok boyutlu gelişim odaklı

Tablo 2 incelendiğinde, 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının motor becerilerin kazandırılmasına yönelik olarak pratik ve disiplinli bir yapı sunduğu görülmektedir. Bu yaklaşımın bireysel farklılıkları ve yaratıcılığı sınırlayıcı bir çerçevede kaldığını göstermektedir. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ise öğrencilerin ilgisini çeken, teknolojiyle desteklenen ve çok boyutlu gelişimi önceleyen çağdaş öğretim yöntemleri içermektedir. Bu tarz yenilikçi yaklaşımların etkili bir biçimde uygulanabilmesi için görevdeki öğretmenlerin ek materyal desteğine ve hizmet içi eğitim programlarına ihtiyaç duyacakları öngörülmektedir.

5. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME YAKLAŞIMLARI

5.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı'nda ölçme ve değerlendirme süreçleri ağırlıklı olarak ürün odaklı ve performans ölçümlere dayandırılmıştır (MEB, 2018). Öğrencilerin başarıları; öğretmen gözlemleri (ders içi performans, derse katılım), kâğıt-kalem testleri (bilgi düzeyini ölçen yazılı sınavlar), performans testleri (dayanıklılık koşusu, esneklik ölçümleri, beceri istasyonları), uygulama sonuçları (oyunda başarı, kurallara uyum), gibi araçlarla değerlendirilmektedir (Aydın, Temel ve Kangalgil, 2022).

Avantajları: Öğretmen için uygulaması kolaydır. Motor becerilerde ilerlemeyi hızlıca gözlemlemeyi sağlar. Kısa sürede sonuç alınabilir.

Dezavantajları: Ölçümler çoğunlukla sonuca odaklıdır. Öğrenme sürecindeki çaba dikkate alınmaz. Sosyal-duygusal kazanımlar (işbirliği, empati, iletişim) ölçülmez. Öğrenciler arasında standart farklılıklar yaratır. Değerlendirmeler de öğretmenin öznel yorumuna dayanır. Çağın beklentilerine uygun dijital uyum ve çok boyutlu ölçme araçları yoktur.

5.2. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, ölçme ve değerlendirme anlayışında önemli yenilikler getirmiştir. Bu öğretim programı öğrencilerin fiziksel gelişimleriyle birlikte bilişsel ve duyuşsal gelişimlerini de dikkate alan süreç odaklı ve çok boyutlu bir yaklaşım benimsemektedir (MEB, 2025). Kullanılan yöntem ve araçlar:

Dereceli puanlama anahtarları (rubrikler): Belirli becerilerin ayrıntılı ölçütlerle değerlendirilmesini sağlar ve şeffaflığı artırır.

Öz-değerlendirme formları: Öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini fark etmelerine katkı sağlar aynı zamanda öz düzenleme becerilerini de geliştirir.

Akran değerlendirmesi: Öğrenciler birbirlerinin performanslarını gözlemleyerek geri bildirim verirler aynı zamanda da öğrencelerin sosyal öğrenmelerini destekler.

Süreç odaklı gözlem formları: Öğrencinin dersteki katılımı, çabası ve ilerlemesi kayıt altına alınır.

Dijital ölçme platformları: Mobil uygulamalar, çevrim içi testler, oyunlaştırılmış değerlendirme araçlarıdır.

Portfolyo: Öğrencinin dönem boyunca hazırladığı ürünlerin (oyun planları, çizimler, dijital görevler) derlenmesiyle gelişimin izlenmesini sağlayan ürünlerdir (Gögebakan ve Yıldız, 2025).

Avantajları: Öğrencilerin hem sonuçlarını hem de süreçteki gelişimlerini ölçer. Çok boyutlu gelişimi (fiziksel, bilişsel, duyuşsal) dikkate alır. Şeffaf ve adil değerlendirme sağlar. Dijital araçlar sayesinde öğrencilere anlık geri bildirim verilebilir.

Dezavantajları: Öğretmen için daha fazla hazırlık süresi gerektirir. Dijital yeterlik eksikliği olan öğretmenlerde uygulamada sorunlar yaşanabilir. Tüm okullarda teknoloji altyapısı aynı seviyede olmadığından fırsat eşitsizliği doğurabilir.

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, ölçme-değerlendirme süreçlerinde öğretmenlere pratiklik sunmuş ancak çok boyutlu gelişimi yeterince yansıtamamıştır. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ise çağdaş araçlar ve yöntemlerle öğrencilerin sürece aktif katılımını ve öz

düzenleme becerilerini desteklemiştir. Ancak öğretmenlerin bu sistemleri kullanabilmesi için ek eğitim, materyal desteği ve altyapı güçlendirmesi gereklidir. Sonuç olarak, ölçme ve değerlendirme boyutunda ideal yaklaşım; 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının uygulamadaki pratikliğini, 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının ise çok boyutlu ve şeffaf değerlendirme anlayışını bir araya getiren bütüncül bir modelin benimsenmesi yönünde olmalıdır.

6. ÜNİTE VE TEMATİK YAPILAR

6.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, ünite ve tematik yapıyı daha çok motor beceriler, fiziksel uygunluk ve geleneksel kültürel oyunlar üzerine inşa etmiştir (MEB, 2018; Küçükibiş, Özkurt, Sirkeci ve Öztürk, 2022; Çalı ve Temel, 2025). Öğretim programda yer alan öğrenme alanları, kazanımlar ve öğrenme çıktıları şu eksenlerde şekillenmiştir:

Temel hareket becerileri: Koşma, sıçrama, atma, tutma, denge gibi motor gelişim alanlarına yoğunlaşmıştır.

Fiziksel uygunluk: Dayanıklılık, hız, kuvvet, esneklik ve koordinasyon bileşenlerinin geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Sağlıklı yaşam alışkanlıkları: Öğrencilerin spor yoluyla düzenli hareket etme, sağlıklı beslenme ve hijyen alışkanlıkları edinmesi hedeflenmiştir.

Geleneksel çocuk oyunları: Seksek, mendil kapmaca, körebe, yakan top gibi oyunlarla hem fiziksel etkinlik sağlanmış hem de kültürel aktarım desteklenmiştir (MEB, 2018; Küçükibiş, Özkurt, Sirkeci ve Öztürk, 2022; Yıldız ve Koçak, 2022; Çalı ve Yıldız, 2024; Yıldız, Çalı ve Temel, 2025).

Kazanımlar Açısından: 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programında öğrencilerin ders sonunda sergilemesi beklenen çıktılar daha çok bedensel beceriye dayalıdır. Örneğin *“dengede durur”, “topu uygun teknikle atar”, “takım oyunlarında işbirliği yapar”* gibi çıktılar ön plandadır. Ancak bu kazanımlar genellikle ölçülebilirlikten uzak, davranışsal gözleme dayalı olarak tanımlanmıştır.

6.2. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, ünite ve tematik yapısını çağın beklentilerine uygun biçimde yeniden düzenlemiş, daha zengin, disiplinler arası ve ölçülebilir kazanımlar sunmuştur (MEB, 2025). Yeni eklenen tematik alanlar şunlardır:

Oyun temelli öğrenme: Oyunların yalnızca fiziksel gelişim değil; bilişsel ve sosyal-duygusal öğrenme aracı olarak kullanılması.

Kültürel miras: Hem yerel hem de evrensel oyunların programa dâhil edilmesi, kültürel çeşitlilik bilinci kazandırılması.

Dijital oyun kültürü: Çevrim içi ve dijital uyarlamaların ders süreçlerine entegrasyonu.

Sürdürülebilir yaşam: Spor ve oyun aracılığıyla çevre duyarlılığı, doğa sevgisi, sağlıklı yaşam farkındalığının kazandırılması.

Sosyal-duygusal öğrenme: Empati, problem çözme, akran ilişkileri, duygusal düzenleme gibi becerilerin doğrudan kazanım hedefleri olarak yer alması (MEB, 2025).

Öğrenme Çıktıları Açısından: 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programındaki öğrenme çıktıları fiziksel uygunlukla birlikte aynı zamanda bilişsel ve duyuşsal boyutlara da odaklanmıştır. Örneğin; *“Oyunların kurallarını tanır ve*

uygular” (bilişsel), “Oyun sırasında duygularını uygun şekilde ifade eder” (duyuşsal), “Takım çalışmasında farklı rolleri üstlenir” (sosyal), “Geleneksel ve dijital oyunlar arasında ilişki kurar” (kültürel-bilişsel). Bu yönüyle 2025 öğretim programı, 2018 öğretim programına göre daha ölçülebilir ve çok boyutlu çıktılar ortaya koymaktadır.

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, kültürel değerlerin korunması ve motor beceri gelişiminin desteklenmesi açısından önemli bir güçlü yön ortaya koymaktadır. Bununla birlikte programdaki öğrenme kazanımlarının büyük ölçüde bedensel becerilerle sınırlı kaldığı ve çok boyutlu gelişim alanlarına yeterince yer verilmediği gözlemlenmektedir. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ise çok boyutlu öğrenme çıktıları daha çağdaş bir perspektif sunmakta ve öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve sosyal gelişimlerini de kapsayan bütüncül bir gelişim anlayışı benimsemektedir. Ancak bu öğretim programında motor beceriler ve fiziksel uygunluk odaklı öğrenme çıktılarının önceki programa kıyasla görece geri planda kaldığı görülmektedir. Buradan hareketle, ideal bir öğretim programının; 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının kültürel aktarım ve motor beceriye dayalı güçlü yönlerini, 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının çağdaş, disiplinler arası ve ölçülebilir kazanım yapısıyla bütünleştiren bir yapı sunması gerektiği düşünülmektedir.

Tablo 3. 2018 ve 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programlarının tematik ve pedagojik boyutlar açısından karşılaştırılması

Boyut	2018 Programı	Öğretim	2025 Öğretim Programı
Öğrenme Alanları/ Tematik Yapılar	Temel fiziksel, sağlıklı yaşam, geleneksel oyunlar	hareketler, uygunluk, yaşam,	Oyun temelli öğrenme, kültürel miras, dijital oyun kültürü, sürdürülebilir yaşam, sosyal-duygusal gelişim oynama
Kazanım odakları	Psikomotor gelişim-Kültürel aktarım		Psikomotor + bilişsel + duyuşsal bütüncül gelişim
Öğrenme Çıktıları	“Motor beceri uygular”, “takım oyununda işbirliği yapar”		“Kuralları anlar ve uygular”, “duygularını düzenler”, “kültürel oyunları karşılaştırır”
Çeşitlilik	Geleneksel odaklı, sınırlı çeşitlilik		Zengin ve disiplinler arası, çağdaş temalar
Çağdaşlık Düzeyi	Daha geleneksel		Teknoloji ve sürdürülebilirlik odaklı, çağdaş

Tablo 3 incelendiğinde 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, kültürel değerlerin aktarımı ve motor becerilerin geliştirilmesi açısından güçlüdür ancak öğrenme kazanımları büyük ölçüde bedensel becerilerle sınırlıdır. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ise bilişsel, duyuşsal ve sosyal gelişimi destekleyen çok boyutlu bir yapı sunmaktadır. Bu doğrultuda bakıldığında motor beceriler ve fiziksel uygunluk odaklı çıktılar geri planda kalmıştır. Sonuç olarak, ideal bir program; 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının geleneksel gücünü, 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının ise çağdaş ve ölçülebilir yapısıyla bütünleştiren dengeli bir model oluşturulması gerekmektedir.

7. ÖĞRETMEN REHBERLİĞİ VE UYGULAMA KOLAYLIĞI

7.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı'nda öğretmenlere yönelik rehberlik sınırlı düzeyde sunulmuştur. Öğretim program metni, dersin kazanımlarını ve içeriklerini açıklamış olsa da öğretmenlerin uygulama sürecinde kullanabilecekleri somut yöntem önerileri, etkinlik planları veya ayrıntılı materyaller büyük ölçüde eksik kalmıştır.

Rehberlik Eksikliği: Öğretmenlerin ders işleyişini standartlaştıracak kılavuz örnekleri, ayrıntılı planlamalar veya hazır etkinlik modelleri programda bulunmamaktadır.

Uygulama Yükü: Bu durum, özellikle genç öğretmenlerin ders hazırlığı sürecini zorlaştırmış, kazanımların sınıf ortamına nasıl aktarılacağı noktasında belirsizlikler yaratmıştır.

Materyal Eksikliği: Görsel, oyun kartı, etkinlik yönergesi gibi yardımcı materyallerin sınırlı olması uygulamada farklılıklar doğurmuştur.

Öğrenme Çıktıları ile Bağlantı: Öğretmenler, öğrenme çıktılarının nasıl ölçüleceği konusunda da program tarafından yeterince yönlendirilmediği anlaşılmaktadır.

7.2. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Öğretim Programı

2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, öğretmen rehberliği konusunda sadelik ve kazanım-çıkıtlara odaklılık getirmiş olsa da yine somut uygulama desteği açısından zayıf kalmıştır. Programda; kazanımlar daha ölçülebilir hale getirilmiş ve öğretmenlerin değerlendirmeyi daha kolay yapabilmesi sağlanmıştır. Öğretim yöntemleri kısmında, oyunlaştırma, akran öğrenmesi, dijital entegrasyon gibi çağdaş yaklaşımlar önerilmiştir. Öğretim programında bu yöntemlerin

nasıl uygulanacağına dair örnek ders planları, etkinlik tasarımları veya kılavuz materyaller sunulmamıştır. Özellikle “oyun okuryazarlığı” ve “duygusal düzenleme” gibi yeni kavramların sınıf ortamında nasıl işleneceğine dair ayrıntılı pedagojik rehberlik yapılmadığı ve bu konularında eksik olduğu görülmektedir. Öğretmenler için sade bir yapı olduğu görülse de örnek etkinlik desteği az olduğundan öğrenme çıktılarının sahaya aktarımı bireysel öğretmen inisiyatifine bırakıldığı düşünülmektedir.

Tablo 4. 2018 ve 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programlarının öğretmen rehberliği ve uygulama kolaylığı açısından karşılaştırılması

Boyut	2018 Öğretim Programı	2025 Öğretim Programı
Rehberlik	Sınırlı, çoğunlukla kazanım odaklı, uygulama desteği yok	Daha ölçülebilir kazanımlar, çağdaş yöntem önerileri, ancak somut etkinlik desteği eksik
Örnek Etkinlikler	Yok denilecek kadar az	Az, öğretmen inisiyatifine bırakılmış
Materyal Desteği	Görsel/Oyun materyali desteği sınırlı	Dijital entegrasyon önerilmiş ama materyal somut değil
Uygula Kolaylığı	Öğrenci merkezli gibi fakat Öğretmen merkezli ilerlemekte	Sadelik sağlanmış, ancak uygulamada pratik örnekler yetersiz
Öğrenme Çıktıları ile Bağlantı	Net değil, Ölçülebilirlik sınırlı	Daha ölçülebilir fakat yönlendirici örnekler az

Tablo 4 incelendiğinde her iki öğretim programında da öğretmenlere yönelik rehberlik boyutunun yetersiz kaldığı görülmektedir. 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programında kazanımların genel ve belirsiz olması, öğretmenlerin uygulama sürecinde yönlendirmeden yoksun kalmasına yol açmıştır. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programında ise kazanımlar daha ölçülebilir bir yapıya kavuşturulmuş olsa da örnek etkinlikler ve materyal desteğinin sınırlı olması nedeniyle öğretmenler yine kendi inisiyatiflerine bağlı kaldığı görülmektedir. Bu durum öğretmen rehberliğinin güçlendirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Gelecekteki

programlarda öğretmenlerin ders sürecinde daha etkin desteklenebilmesi için örnek ders planları ve etkinlik tasarımlarının sağlanması, hazır materyallerin (örneğin oyun kartları, rubrikler ve dijital uygulamalar) geliştirilmesi, ölçme-değerlendirme araçlarının kullanımına yönelik kılavuzların sunulması ve hizmet içi eğitim modüllerinin uygulanması programın daha nitelikli olacağı düşünülmektedir. Bu tür destekleyici unsurlar öğretmenlerin öğretim sürecini daha verimli yönetmelerine ve programın hedeflerine daha etkin bir biçimde ulaşmalarına katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

8. GENEL PEDAGOJİK DEĞERLENDİRME: ARTI VE EKSİ YÖNLER

2018 ve 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programları karşılaştırıldığında her iki programın da farklı pedagojik güçlü yanları ve sınırlılıkları bulunmaktadır. Bu güçlü ve zayıf yönlerin analizi programların geliştirilmesine ve gelecekte daha bütüncül bir öğretim anlayışına katkı sağlayacak niteliktedir.

8.1. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programının Güçlü Yönleri (+)

Kültürel Aktarım: Geleneksel çocuk oyunlarının derse entegre edilmesiyle öğrencilerin kültürel kimliklerinin gelişmesi desteklenmiştir.

Değerler Eğitimi: İşbirliği, yardımlaşma, sorumluluk alma gibi toplumsal değerler oyun yoluyla kazandırılmıştır.

Motor Beceri Gelişimi: Temel hareket becerileri ve fiziksel uygunluk bileşenleri güçlü bir şekilde vurgulanmıştır.

Uygulama Sadeliği: Öğretmenler için fazla karmaşık olmayan bir kazanım yapısı sunmuştur.

8.2. 2018 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programının Zayıf Yönleri (-)

Ölçülebilirlik Eksikliği: Kazanımlar genel ifadelerle yazıldığı için ölçme-değerlendirme süreçlerinde standart sağlanamamıştır.

Çağdaşlık Eksikliği: Dijitalleşme, oyunlaştırma ve teknoloji entegrasyonu gibi çağdaş kavramlara yer verilmemiştir.

Öğretmen Rehberliği Sınırlı: Uygulama örnekleri, ders planları ve materyal desteği bulunmamaktadır.

Sosyal-Duygusal Beceriler: Duygu düzenleme, empati gibi güncel beceriler doğrudan hedeflenmemiştir.

8.3. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programının Güçlü Yönleri (+)

Çağdaş Uyum: Z kuşağının öğrenme ihtiyaçlarına hitap eden oyunlaştırma, dijital entegrasyon ve öğrenci merkezli yaklaşımlar içerir.

Ölçülebilir Kazanımlar: Kazanımlar daha somut ve gözlenebilir şekilde yapılandırılmıştır.

Çok Boyutlu Gelişim: Psikomotor becerilerin yanı sıra bilişsel ve duyuşsal alanlara yönelik kazanımlar eklenmiştir.

Yeni Tematik Alanlar: Dijital oyun kültürü, sürdürülebilir yaşam ve sosyal-duygusal öğrenme gibi güncel temalara yer verilmiştir.

8.4. 2025 Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programının Zayıf Yönleri (-)

Geleneksel Kültürel Oyunlar Geri Planda: Motor becerilere ve kültürel aktarım odaklı kazanımların bazıları çıkarılmıştır.

Öğretmen Rehberliği Eksik: Somut etkinlik planları ve materyal desteği yine yeterince sunulmamıştır.

Uygulama Zorlukları: Dijital entegrasyon ve oyunlaştırma gibi çağdaş yöntemler için öğretmenlerin ek donanım ve eğitim alması gerekmektedir.

Kazanım Yoğunluğu: Kazanım sayısının artması, öğretmenler için daha fazla iş yükü oluşturmuştur.

Tablo 5. 2018 ve 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programlarının pedagojik değerlendirme: artı ve eksi yönler açısından karşılaştırılması

Boyut	2018 Öğretim Programı	2025 Öğretim Programı
Kültürel Aktarım	+Güçlü (geleneksel oyunlar)	- Zayıf (geleneksel oyunlar geri planda)
Motor Beceriler	+ Güçlü vurgu	- Daha geri planda
Değerler Eğitimi	+ İşbirliği, sorumluluk	- Doğrudan vurgulanmamış
Çağdaşlık	- Dijitalleşme yok	+Dijital entegrasyon, oyunlaştırma
Ölçülebilirlik	-Genel ve belirsiz	+ Açık ve ölçülebilir
Öğretmen Rehberliği	- Materyal ve etkinlik desteği yok	-Sınırlı düzeyde destek
Çok Boyutluluk	- Daha çok psikomotor	+ Psikomotor + bilişsel + duyuşsal

Tablo 5’te Pedagojik bir değerlendirme yapıldığında, 2018 yılına ait Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, kültürel değerlerin kazandırılması ve motor becerilerin geliştirilmesi açısından güçlü yönlerle sahiptir. Ancak bu öğretim programın çağdaş eğitim yaklaşımlarına uyum sağlama konusunda yetersiz kaldığı görülmektedir. 2025 yılı Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ise Z kuşağının öğrenme özelliklerine uygun biçimde dijital, ölçülebilir ve çok boyutlu kazanımlar sunmakta fakat geleneksel değerlere yeterince yer vermemekte ve öğretmen rehberliği açısından da eksiklikler taşımaktadır. Bu bağlamda, gelecekte geliştirilecek ideal bir öğretim programının; 2018 öğretim programının, kültürel aktarım ve değer temelli yaklaşımı ile 2025 öğretim programının ise

çağdaş, dijital ve ölçülebilir yapısını bütünleştirmesi gerektiği düşünülmektedir.

9. SONUÇ VE ÖNERİLER

9.1. Sonuç

2018 ve 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programlarının karşılaştırılmasının da her iki öğretim programının farklı pedagojik önceliklere sahip olduğunu ortaya koymaktadır. 2018 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı, öğrencilerin motor becerilerini geliştirmeyi, fiziksel uygunluklarını artırmayı ve geleneksel çocuk oyunları aracılığıyla kültürel değerlerin aktarımını hedeflemiştir (MEB, 2018; Küçükibiş, Özkurt, Sirkeci ve Öztürk, 2022; Yıldız ve Koçak, 2022; Çalı ve Yıldız, 2024; Yazıcıoğlu Çalışkan ve Yıldız, 2024; Yıldız, Çalı ve Temel, 2025). Bu yönüyle, değerler eğitimi ve kültürel mirasın korunması açısından güçlü bir yapıya sahip olduğu görülmektedir fakat kazanımların ölçülebilir olmaması, çağdaş yaklaşımlara sınırlı yer vermesi ve öğretmenlere yönelik rehberliğin yetersizliği programın zayıf yönlerini oluşturmuştur. 2025 Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı ise çağın gerekliliklerine daha uygun bir şekilde oyunlaştırma, dijital entegrasyon ve öğrenci merkezli öğretim yöntemlerini benimsemiştir. Ayrıca öğrenme çıktılarının ölçülebilir hale getirilmesi ve çok boyutlu gelişime (psikomotor, bilişsel, duyuşsal) odaklanması programın güçlü yönlerini göstermektedir. Bu öğretim programıyla birlikte motor becerilere verilen önem görece azalmış, geleneksel oyunların rolü geri plana itilmiş ve öğretmenlere somut uygulama desteği sağlanmamıştır. Bu iki beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının analizi, ideal bir beden eğitimi ve oyun programının, 2018 öğretim programının, kültürel aktarımı ve değerler eğitimi gücünü koruyarak 2025 öğretim programının,

çağdaş, öğrenci merkezli ve ölçülebilir yönlerini bir araya getirmesi gerektiğini göstermektedir.

9.2. Öneriler

- ✓ Kültürel ve çağdaş yaklaşımların bütünleştirilmesi: Geleneksel çocuk oyunları, kültürel mirasın korunması amacıyla korunmalı; ancak aynı zamanda dijital oyun kültürü ve çağdaş oyunlaştırma teknikleriyle desteklenmelidir.
- ✓ Kazanımların dengeli yapılandırılması: Motor beceriler ve fiziksel uygunluk kazanımları, 2025 öğretim programındaki bilişsel ve duyuşsal öğrenme çıktılarıyla dengelenmelidir.
- ✓ Kazanım sayısı ve öğrenme çıktıları, öğretmenleri aşırı yük altına sokmayacak şekilde sadeleştirilmelidir.
- ✓ Öğretmen rehberliği ve destek materyalleri: Öğretmenlere yönelik somut etkinlik planları, oyun kartları, rubrik örnekleri ve dijital kılavuzlar hazırlanmalıdır. Hizmet içi eğitimlerle öğretmenlerin oyunlaştırma, dijital araçlar ve çağdaş yöntemler konusunda yetkinlikleri artırılmalıdır.
- ✓ Ölçme-değerlendirme araçlarının çeşitlendirilmesi: Geleneksel yöntemlerin pratikliğinden yararlanılırken, rubrikler, portfolyo ve dijital ölçme araçlarıyla daha şeffaf ve çok boyutlu bir değerlendirme yapılmalıdır.
- ✓ Z kuşağına uygun öğrenme ortamları: Güvenli oyun alanları, akran öğrenmesi, proje tabanlı çalışmalar ve dijital destekli etkinliklerle öğrencilerin motivasyonu artırılmalıdır.
- ✓ Sürdürülebilirlik ve sosyal-duygusal öğrenme: Programlarda çevre bilinci, sağlıklı yaşam, empati, iletişim ve duygusal düzenleme becerileri daha güçlü şekilde entegre edilmelidir.

Bu kitap bölümü genel olarak değerlendirildiğinde, beden eğitimi ve oyun dersleri sadece fiziksel becerilerin kazandırıldığı bir alan olmadığını aynı zamanda öğrencilerin sosyal-duygusal, bilişsel ve kültürel gelişimlerinin desteklendiği çok boyutlu bir öğrenme ortamı olduğu bilinmelidir. Bu nedenle öğretim programların hazırlanmasında hem kültürel mirası koruyan hem de çağdaş eğitim yaklaşımlarını benimseyen hibrit bir modelin benimsenmesi öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerini kazanmasına katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

KAYNAKÇA

- Aydın, E., Temel, A. & Kangalgil, M. (2022). Geçmişin günümüze ortaöğretim beden eğitimi ve spor dersi öğretim programlarının incelenmesi. *Küresel Spor ve Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 99-117. <https://doi.org/10.55142/jogser.1113312>.
- Çalı, O., & Yıldız, R. (2024). Geleneksel çocuk oyunlarının bedensel zekâya etkisi. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 94-101.
- Yazıcıoğlu Çalışkan, H., & Yıldız, R. (2024). Geleneksel çocuk oyunlarının ortaokul öğrencilerinin yaşam kalitesine etkisi. *Nigde University Journal of Physical Education & Sport Sciences/Nigde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 18(3).
- Çelik, V., & Bulgu, N. (2010). Beden eğitimi ve spor öğretiminde değerler eğitimi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 15(1), 35–48.
- Gögebakan, A., & Yıldız, M. (2025). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin alternatif ölçme değerlendirme yöntem ve araçlarını kullanma düzeyleri ve karşılaştıkları problemler. *Necmettin Erbakan Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 179-210.
- Kirk, D. (2010). *Physical education futures*. London: Routledge.
- Küçükbiş, H. F., Özkurt, B., Sirkeci, H., Öztürk, O. (2022). Geleneksel oyun ve geleneksel çocuk oyunlarının eğitim-öğretim programlarındaki yeri. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(83), 1422-1436. <https://doi.org/10.17755/esosder.972845>.
- MEB. (2018). *Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı (İlkokul 1–4. Sınıflar)*. Ankara: Millî Eğitim Bakanlığı.

- MEB. (2025). *Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı (İlkokul 1–4. Sınıflar)*. Ankara: Millî Eğitim Bakanlığı.
- OECD. (2019). *OECD future of education and skills 2030: OECD learning compass 2030*. Paris: OECD Publishing. Retrieved from <https://www.oecd.org/education/2030-project/> .
- Tan, Ç., & Güler, M. (2018). Beden eğitimi ve sporda kullanılan öğretim yöntemleri. In G. Hergüner, Ç. Yaman, H. Gümüşdağ, & A. S. Yücel (Eds.), *Spor ve sosyal bilimler üzerine yaklaşımlar* (pp. 218–243). İstanbul: Güven Plus Grup Danışmanlık A.Ş. Yayınları.
- Temel, A. (2018). *İlkokul, oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı kazanımlarının gerçekleşmesine ilişkin öğretmen görüşleri* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
- Temel, A., & Kangalgıl, M. (2021). Oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı kazanımlarının gerçekleşmesine ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 50(229), 445-462.
- Yıldız, R., & Kangalgıl, M. (2021). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ilköğretim ikinci kademe beden eğitimi ve spor dersi kazanımlarının gerçekleştirilmesine ilişkin görüşleri. *OPUS International Journal of Society Researches*, 18(40), 2146-2167. doi:10.26466/opus.856590.
- Yıldız, R., & Koçak, Ç. V. (2022). Geleneksel çocuk oyunlarının ilköğretim öğrencilerinin karar verme becerilerine etkisi. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 38-44.

- Yıldız, R., Çalı, O. ve Temel, A. (2025). Geleneksel çocuk oyunları oynayan ortaokul öğrencilerinin keyif alma düzeylerinin icelenmesi. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 18(50), 917-933. <https://doi.org/10.12981/mahder.1563821>.
- Yıldız, S. M., & Akyüz, H. (2019). Beden eğitimi öğretim programlarının değerlendirilmesi: Öğrenci merkezli yaklaşımlar açısından bir inceleme. *Spor Bilimleri Dergisi*, 30(4), 175–186.

PHYSICAL EDUCATION TEACHING FROM THE PERSPECTIVE OF EDUCATIONAL SCIENCES

Yeliz DOĞRU¹

1. INTRODUCTION

Education is a systematic process that supports the cognitive, affective, and psychomotor development of an individual. One of the fundamental elements of this process is physical education, which aims for the holistic development of the individual. Physical education encompasses not only physical activities but also many educational dimensions such as learning, discipline, self-regulation, and social interaction (Demir, 2018). Therefore, when considered from an educational sciences perspective, physical education teaching emerges as a multidimensional profession with strong theoretical and practical aspects.

Physical education teaching plays a critical role in students' physical development, as well as in acquiring high-level behaviors such as social skills, values, leadership, and empathy (Bulca et al., 2012). Today's educational approach aims to engage students as active learners and foster lifelong learning. In this context, physical education is an important tool for supporting motivation, self-efficacy, and self-confidence in learning environments (Deci & Ryan, 2000).

¹ Doç.Dr., İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı, yeliz.dogru@ikcu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2358-3782.

In this section, physical education teaching will be examined from an educational sciences perspective, under such headings as the teacher role, pedagogical practices, learning theories, student development, inclusive education, and contemporary trends. The aim is to reveal the place of physical education teaching in contemporary educational thinking, its scientific foundations, and its practical importance.

2. HISTORICAL DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION TEACHING

Physical education teaching became systematic in its modern sense in Europe in the 19th century. Gymnastic movements, particularly in Germany and Sweden, formed the first models integrating physical development into the education system (Günay, 2016). In Turkey, physical education teaching began to be institutionalized after the proclamation of the Republic, with the inclusion of physical education in national education policies. The "Physical Education Branch," opened at the Gazi Education Institute in 1926, became the first teacher training institution in this field (Eren, 2023).

Over time, physical education teaching has evolved from a purely physical education perspective to a teaching field encompassing cognitive and emotional development. The addition of pedagogical formation, measurement and evaluation, special teaching methods, and psychology courses to teacher training programs since the 1980s is one of the most concrete indicators of this transformation (Bulca et al., 2012).

By the 21st century, physical education teaching has evolved into an educational discipline that is not limited to sports instruction; it aims to develop students' life skills, sense of social responsibility, and ethical values (Batdı, 2014). This has also redefined the role of the physical education teacher: the teacher is

no longer simply a conveyor of knowledge, but a guide who manages the learning environment, motivates students, and facilitates learning (Yılmaz, 2025).

3. HISTORICAL DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION TEACHING

Educational sciences is a set of disciplines that aim to understand and improve teaching-learning processes. Physical education teachers hold a special position in this process, supporting students' cognitive, affective, and psychomotor development. They not only teach sports techniques but also guide students' social, emotional, and moral development (Türkeli et al., 2017).

The roles of physical education teachers can be summarized as follows:

Pedagogical Guide: Structures the learning environment, considers students' individual differences, and plans instruction accordingly.

Model Role: Models values such as discipline, team spirit, justice, and honesty through their behavior.

Source of Motivation: Creates environments that enhance students' intrinsic motivation, according to self-determination theory (Deci & Ryan, 2000).

Evaluator: Monitors not only students' performance but also their developmental process and provides feedback.

Researcher: Follows innovations in their field and develops their own teaching processes on a scientific basis (Zengin et al., 2024).

This multifaceted role of the physical education teacher interacts with different subfields of educational sciences (learning

psychology, measurement and evaluation, sociology, philosophy). Therefore, physical education teaching requires not only practical skills but also theoretical knowledge, pedagogical understanding, and ethical awareness (Yıldız & Çetin, 2018).

4. PHYSICAL EDUCATION AND LEARNING THEORIES

From an educational perspective, physical education teaching is not just about teaching physical activities; it also involves planning, monitoring, and supporting students' learning processes. In this process, physical education teachers utilize various learning theories to help students develop cognitive, affective, and psychomotor skills.

4.1. Behaviorist Approach

Behaviorism defines learning through observable behavioral changes. In the context of physical education, this approach involves acquiring skills through repetition and using a reward-punishment system (Skinner, 1953). For example, when teaching students basketball shooting technique, the teacher encourages learning by reinforcing accurate shots (e.g., applauding, giving points).

However, behaviorism's mechanistic approach has been limited by its inadequate consideration of students' intrinsic motivation and individual differences (Bandura & Walters, 1977). While contemporary physical education practices incorporate behaviorist elements, they are more often integrated with cognitive and constructivist approaches.

4.2. Cognitive Approach

Cognitive theory explains learning through information processing processes. According to this approach, physical education teachers should develop students' thinking skills as well

as their motor skills (Piaget, 1970). For example, in football lessons, the focus should not only be on students' dribbling skills but also on their ability to read the game, develop strategies, and make decisions.

In physical education teaching programs, cognitive development is linked to students' understanding of the rules of the game, strategic thinking, and the social functions of sports (Demir, 2018).

4.3. Constructivist Approach

The constructivist learning approach is based on the assumption that individuals actively construct knowledge. Kolb's (2014) experiential learning model is one of the most widely used forms of this approach in physical education teaching. Students learn by participating in activities, analyzing their experiences, and creating new learning outcomes.

For example, after playing a volleyball match, students deepen their learning by discussing communication styles and their roles within the team. This process supports cognitive, affective, and social learning (Kolb, 2014).

4.4. Social Learning Theory

Bandura & Walters's (1977) social learning theory emphasizes learning through observation. This theory is of great importance to physical education teaching because students often develop their behaviors by modeling their teachers and peers. Teachers have a direct learning impact on students by demonstrating attitudes such as ethical behavior, respect, and teamwork (Yılmaz, 2025).

From this perspective, physical education class is a learning environment where not only technical skills but also values and social behaviors are taught. Teachers must carefully manage the observation and feedback processes.

4.5. Self-Determination Theory

Deci and Ryan's (2000) self-determination theory explains motivation in terms of intrinsic (self-generated) and extrinsic (reward, punishment, etc.) factors. Increasing intrinsic motivation in physical education plays a critical role in students' adoption of sports as a way of life.

For example, when teachers emphasize students' effort and development, rather than simply "good performance," students' intrinsic motivation increases (Ryan & Deci, 2024). This approach strengthens students' self-efficacy and sustains their interest in sports over the long term.

Self-determination theory provides physical education teachers with both pedagogical and psychological guidance: Learning environments that support students' needs for autonomy, competence, and relatedness create more lasting and meaningful learning experiences (Deci & Ryan, 2000).

5. PEDAGOGICAL PRACTICES IN PHYSICAL EDUCATION TEACHING

The pedagogical approach to physical education seeks answers not only to the question of "how the teacher teaches" but also to the question of "how the student learns." At this point, educational sciences guide the planning of effective teaching methods, measurement and evaluation tools, and teacher-student interaction (Batdı, 2014).

5.1. Teaching Methods

Different teaching methods are used in modern physical education classes:

Cooperative learning: Students work in small groups to achieve goals. In team sports, this method strengthens communication and collaboration skills.

Game-based learning: This approach, which allows students to learn through fun, increases intrinsic motivation.

Project-based learning: Students learn through real-life tasks, such as organizing sports or planning events.

A common characteristic of these methods is that the student takes an active role and is central to the learning process (Kolb, 2014).

5.2. Measurement and Evaluation

The purpose of assessment in physical education teaching is not only to measure students' physical performance but also to monitor their learning process. In this context, alternative approaches such as performance assessment, self-assessment, and peer assessment have gained importance (Paktaş, 2020).

Assessing students in a process-oriented, rather than solely outcome-focused, manner fosters their self-awareness and sense of responsibility. Teachers should provide feedback in a supportive and motivating manner.

5.3. Technology-Assisted Instruction

Today, physical education teaching is undergoing a transformation with the integration of digital tools into the learning process. Wearable technologies, movement analysis applications, and digital game-based learning tools have enriched the process of monitoring student performance and providing feedback (Zengin et al., 2024).

These applications are transforming physical education lessons from mere physical activity into a cognitive and analytical

learning process. Teachers' digital pedagogical competencies are a decisive factor in this regard.

6. EDUCATIONAL FUNCTIONS OF SPORTS

Sports are more than just activities designed to improve physical performance. From an educational sciences perspective, sports are a multidimensional learning environment that simultaneously develops an individual's cognitive, affective, and social aspects. Therefore, physical education teaching requires a deep understanding of the educational functions of sports and the effective integration of these into teaching processes (Demir, 2018).

6.1. Physical Development and Motor Skills

Sports not only develop an individual's basic motor skills (coordination, balance, speed, agility, strength) but also increase physical awareness. Physical activities, especially in childhood, support the development of the neuromuscular system (Ratey, 2008). This contributes not only to an individual's athletic success but also to their overall health and quality of life.

Physical education teachers should plan appropriate activities based on their students' motor development levels. This requires both considering individual differences and considering the principle of developmental appropriateness (Paktaş, 2020).

6.2. Cognitive Development

Sports activities improve students' attention, problem-solving, and decision-making skills. Research has shown that physical activity causes neurological changes that support cognitive processes in the brain (Ratey, 2008).

For example, in team sports that require strategy, students are required to make quick decisions within the game. This

develops cognitive flexibility and planning skills. Furthermore, understanding the rules of the game, compliance with them, and strategic thinking become a natural part of cognitive learning (Yıldız & Çetin, 2018).

6.3. Affective Development and Self-Regulation

Sports are a powerful tool for developing emotional awareness, self-control, and stress management skills. According to self-determination theory (Deci & Ryan, 2000), environments that support an individual's intrinsic motivation for sports create lasting effects on emotional stability and self-confidence.

Physical education teachers help students develop positive attitudes toward learning by encouraging them to focus on effort rather than achievement. Furthermore, students develop affective skills such as empathy, patience, and responsibility through group cooperation and a sense of fair play (Yılmaz, 2025).

6.4. Social Learning and Values Education

Sports offer a unique learning environment for social interaction and values education. Team sports strengthen students' social skills such as cooperation, leadership, communication, and empathy (Bandura & Walters 1977).

By establishing positive social relationships among students, physical education teachers support the internalization of ethical values such as fair play, respect, and solidarity. In this sense, physical education classes are not only a "movement education" environment but also a "values education" environment (Batdı, 2014).

6.5. Lifelong Learning and Health Culture

One of the fundamental goals of educational sciences is to develop lifelong learning skills in individuals. Sports are a concrete tool for this goal. Physical education teachers aim to make physical activity a way of life for students. This supports

not only physical health but also mental and social well-being (Zengin et al., 2024).

Therefore, physical education teaching plays a strategic role in instilling healthy lifestyle habits in society. Educational policies should be structured to support this aspect of sports (Tuncay & Ayyıldız, 2022).

7. INCLUSIVE EDUCATION AND PHYSICAL EDUCATION

Inclusive education is an educational approach that aims to ensure that all students, regardless of their differences, participate equally in the learning process. This approach includes individuals with special needs, students from diverse socioeconomic or cultural backgrounds, and individuals with diverse gender identities (UNESCO, 2017).

Physical education classes are one of the areas where inclusive education practices are most visible. This is because physical activities concretely reveal individual differences. Therefore, physical education teachers must ensure the participation of every student by using inclusive teaching strategies (Zengin et al., 2024).

7.1. Adapted Physical Education for Individuals with Disabilities

Participation in physical education classes for students with physical or mental disabilities is not merely a physical activity; it's a sign of social integration. Adapted physical education is a form of instruction tailored to an individual's physical capacity (Canpolat, 2020). For example, using sound balls for visually impaired students and developing alternative game rules for students with physical disabilities are strategies that facilitate participation. Teachers should create a learning

environment where every student can succeed (Kartal et al., 2024).

7.2. Gender and Equal Participation

It is known that sports have long been constrained by gender roles. However, the contemporary understanding of physical education requires a pedagogy based on gender equality (Demir, 2018). Increasing female student participation in sports, transforming male-dominated sports culture, and reducing gender biases are among the fundamental goals of this process.

Physical education teachers are responsible for ensuring equal participation regardless of gender, preventing stereotypical behaviors, and using inclusive language when planning activities (Zengin et al., 2024).

7.3. Cultural Diversity and Participatory Learning

Inclusive physical education should be sensitive to cultural diversity. Students from different ethnic and cultural backgrounds come with different values, traditions, and beliefs regarding sports. This presents teachers with a rich pedagogical opportunity (UNESCO, 2017). For example, incorporating games specific to different cultures (e.g., folk dances, traditional children's games) into lessons increases cultural awareness and mutual respect. Thus, physical education becomes a tool for intercultural learning (Yıldız & Çetin, 2018).

7.4. Universal Design Principles and Participation

Inclusive physical education practices should align with universal design principles. These principles aim to ensure that all students, despite their differing physical or cognitive abilities, can benefit equally from activities (Burgstahler, 2009). For example, accessibility of playgrounds, adjustability of equipment, and the creation of different levels of difficulty are all related to these principles.

Physical education teachers should embrace the concept of "multiple solutions for every student" rather than the "one-size-fits-all" approach of universal design (Kartal et al., 2024).

8. PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF PROSPECTIVE TEACHERS

Physical education teaching is a profession that relies not only on technical skills but also on pedagogical knowledge, ethical awareness, and an understanding of continuous improvement. Therefore, the training process of prospective teachers is directly related to the principles of educational sciences (Bulca et al., 2012).

8.1. Pre-Service Training and Application Processes

Preparing physical education teachers for the profession requires a balanced equipping of theoretical knowledge with practical skills. Courses offered in education faculties contribute to teacher candidates' understanding of learning theories, assessment and evaluation approaches, and teaching methods (Türkeli et al., 2017). The most critical phase of this process is teaching practice. Candidates develop their sense of professional efficacy by experiencing lesson planning, classroom management, and student motivation in real school settings (Demir, 2018). Research shows that early participation in the practice process increases teacher candidates' professional commitment (Kartal et al., 2024). Therefore, practical teaching should be at the core of physical education teacher training programs.

8.2. Reflective Thinking and Self-Awareness

One of the fundamental concepts of teacher development in educational sciences is reflective thinking (Schön, 2017). Physical education teacher candidates should question and

improve their teaching practices by analyzing the situations they encounter during their lessons. For example, when a teacher candidate analyzes the factors influencing a lesson with low student participation and develops new strategies, they achieve both pedagogical and personal development (Türkeli et al., 2017). This process transforms the teaching profession from simply "teaching" to a profession of continuous learning. Reflective thinking is also an important component of physical education teachers' professional identity development (Zengin et al., 2024).

8.3. In-Service Training and Continuing Professional Development

Rapidly changing educational technologies and pedagogical approaches require teachers to embrace a continuous professional development (CPD) approach. Physical education teachers must regularly update new teaching methods, digital tools, and assessment approaches. In this context, seminars, workshops, peer observations, and online learning communities support teachers' knowledge sharing (Batdı, 2014). Continuous professional development not only enhances teachers' knowledge but also improves the quality of their teaching, student success, and professional satisfaction.

8.4. Professional Ethics and Values

Physical education teaching is a profession that requires a high level of interaction with students. Therefore, ethical sensitivity is one of the core competencies of the teacher. The teacher is responsible for not discriminating between students, behaving fairly, respecting confidentiality, and providing a safe learning environment (Demir, 2018). Ethical values also overlap with the sport-specific principles of "fair play," "respect," "discipline," and "responsibility." Teachers must model these values both in their teaching and through their personal behavior (Yılmaz, 2025).

9. DIGITAL TRANSFORMATION AND FUTURE TRENDS

Digital transformation is a process that has fundamentally changed physical education teaching. The COVID-19 pandemic, in particular, and the proliferation of distance and hybrid learning environments have redefined the nature of sports and physical education instruction (Zengin et al., 2024).

9.1. Distance Physical Education and Virtual Practices

During the pandemic, physical education teachers were forced to conduct lessons via online platforms. This process demonstrated that even practical courses like physical education can be supported by digital tools (Kartal et al., 2024).

Video analysis, exercise tracking apps, virtual competitions, and interactive games have enabled students to continue physical activity. However, problems such as maintaining motivation, the reliability of assessment and evaluation methods, and the lack of physical interaction have also emerged in digital physical education applications (Paktaş, 2020).

9.2. Artificial Intelligence and Personalized Learning

New technologies are creating personalized learning opportunities in physical education instruction. Artificial intelligence (AI)-powered systems can analyze student movements and provide individualized feedback. This allows teachers to more closely monitor each student's progress (Batdı, 2014). For example, an AI-based application can analyze a student's running form to identify areas for improvement. Such technologies simplify the teacher's role while supporting data-based decision-making (Çolakoğlu et al., 2024).

9.3. Digital Games and Interactive Learning

Digital game-based learning has become a tool that increases student attention and engagement in physical education

classes. Students can both have fun and develop their physical skills through movement-based games (e.g., Kinect, Wii Fit) in virtual environments (Zengin et al., 2024).

Physical education teachers can support students' intrinsic motivation by consciously using digital games. However, it is important that technology serves its purpose in this process and not replace instruction (Ryan & Deci, 2024).

9.4. Future Physical Education Teacher Profile

The future physical education teacher must be a digitally literate, pedagogical leader, researcher, ethically sensitive, and professionally engaged with learning communities. Educational sciences mandate curriculum design that supports this teacher profile (Türkeli et al., 2017). In this context, teacher training programs must be structured to prioritize technology integration, critical thinking, and problem-solving skills.

10. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

From an educational sciences perspective, physical education teaching is not merely a field where sports skills are taught; it is a multifaceted learning process that aims for the holistic development of the individual. This book chapter comprehensively examines the historical development of physical education teaching, its pedagogical foundations, its relationship with learning theories, inclusive education practices, digital transformation processes, and the professional development of prospective teachers.

Consequently, the following recommendations stand out:

Educational policies should restructure physical education teaching with an approach that integrates it not only with physical activities but also with the science of learning. Teacher training programs should be updated to strengthen digital pedagogy,

ethical awareness, and inclusive education skills. Physical education teachers should develop experience-based teaching strategies that consider students' individual differences and enhance motivation. School administrators and education policymakers should increase their investments in resources and infrastructure that support the educational function of sports.

Future research should thoroughly examine the effects of digital physical education practices on student achievement, motivation, and social skills. Physical education teaching should be viewed as a profession that constantly evolves, renews, and fosters lifelong learning, as required by contemporary educational approaches. The theoretical and methodological foundations provided by educational sciences will continue to be the strongest basis for this development.

REFERENCES

- Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). Social learning theory (Vol. 1, pp. 141-154). Englewood Cliffs, NJ: Prentice hall.
- Batdı, V. (2014). Etkinlik temelli öğrenme yaklaşımının akademik başarıya etkisi. *International Journal of Educational Research*, 5(3), 39-55.
- Bulca, Y., Saçlı, F., Kangalgil, M., & Demirhan, G. (2012). Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmen yetiştirme programına ilişkin görüşleri. *Education and Science*, 37(165).
- Burgstahler, S. (2009). Universal design in education: Principles and applications. Chapel Hill: Center for Universal Design.
- Canpolat, B. (2020). Engelli Öğrenciler İçin Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni İhtiyacı. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 17-28.
- Çolakoğlu, Ü., Anış, E., Esen, Ö., & Tuncay, C. S. (2024). The evaluation of tourists' virtual reality experiences in the transition process to Metaverse. *Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 7(3), 1475-1500.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological inquiry*, 11(4), 227-268.
- Demir, M. (2018). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki sorunları ve performanslarına etkileri (Adıyaman ili örneği) (Master's thesis, Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü).
- Eren, E. (2023). Türkiye’de Beden Eğitimi ve Sporun Tarihsel Gelişimi. *Spora Çok Yönlü Yaklaşım*, 1.

- Kartal, E., Onbaşı, S. İ., & İlhan, E. L. (2024). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kapsayıcı eğitime yönelik öz yeterlikleri ile bilişsel esneklikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 25(2), 141-154.
- Kolb, D. A. (2014). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. FT press.
- Paktaş, Y. (2020). *Üniversitelerde Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Eğitim Kalitesi*. Akademisyen Kitabevi.
- Piaget, J. (1970). *Science of education and the psychology of the child*. Trans. D. Coltman.
- Ratey, J. J. (2008). *Spark: The revolutionary new science of exercise and the brain*. Little, Brown Spark.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2024). Self-determination theory. In *Encyclopedia of quality of life and well-being research* (pp. 6229-6235). Cham: Springer International Publishing.
- Schön, D. A. (2017). *The reflective practitioner: How professionals think in action*. Routledge.
- Tuncay, C. S., & Ayyıldız, A. Y. (2022). Konaklama İşletmelerinin Covid-19 Pandemi Süreci Uygulamalarının Müşteri Deneyimine Olumsuz Etkileri. *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 397-410.
- Türkeli, A., Hazar, Z., Demir, G. T., & Namlı, S. (2017). Beden eğitimi ve spor alanında pedagojik formasyon alan öğrencilerin öğretmen özyeterlikleri ile mesleğe yönelik tutumlarının incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 1-11.
- UNESCO. (2017). *A guide for ensuring inclusion and equity in education*. Paris: UNESCO Publishing.

- Yıldız, E., & Çetin, Z. (2018). Sporun psiko-motor gelişim ve sosyal gelişime etkisi. Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal, 5(2), 54-66.
- Yılmaz, B. (2025). Sporcu Gelişiminde Bütüncül Eğitim Yaklaşımları: Kuramdan Uygulamaya. Kafkas Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, 5(2), 19-30.
- Zengin, F. D., Mutlu, S. U., & Korkmaz, N. H. (2024). Kapsayıcı eğitim alanında yapılmış doktora tez çalışmalarının incelenmesi: Bir içerik analizi. Kocaeli Üniversitesi Eğitim Dergisi, 7(2), 455-480.

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ
DEĞERLENDİRMELERİ

yaz
yayınları

YAZ Yayınları
M.İhtisas OSB Mah. 4A Cad. No:3/3
İscehisar / AFYONKARAHİSAR
Tel : (0 531) 880 92 99
yazyayinlari@gmail.com • www.yazyayinlari.com